

Yritys Hyvä 2017 - Tulevaisuuden sankaritarina (Sarja 4, yksilötyö: Tulevaisuuden sankaritarinat)

Anna Kuronen, 17 vuotta, Herttoniemen yhteiskoulun lukio

opettaja Eveliina Ventelä

Olipa kerran ihmisiä

Olipa kerran ihmisiä. Miljardeja ihmisiä, jotka asuivat maassa. Maassa asui myös *eläimiä*. *Eläimistä* ihmiset eivät oikein välittäneet. Ihmiset lähinnä *söivät eläimiä*.

Ihmiset rakensivat maahan itselleen *taloja, joita he kutsuivat kodeiksi*. Ihmiset olivat mielestään *paljon viisaampia kuin tyhmät eläimet*. *Eläimet asuivat ulkona - voitteko kuvitella. Kui lame*.

Ihmiset olivat aina olleet luomakunnan syöpä. Ihmiset sotivat, eivätkä he pitäneet mistään muusta kuin itsestään - joskus harvoin toisistaan.

Ihmiset olivat laiskoja. Ihmiset olivat älyttömän mukavuudenhaluisia ja avuttomia. Ihmiset olivat totuttaneet itsensä liian hyvään.

Aina silloin tällöin ihmiskunnan *demokraattisten maiden demokraattisin perustein valitut päättäjät* kokoontuivat pohtimaan ihmisten itsensä aiheuttamia ongelmia: esimerkiksi ilmastonmuutosta Pariisiin tai pakolaisvirtoja Saksaan. Milloin mitäkin, ihmiskunnan näkökulmasta *arkipäiväisiä ongelmia*. Eivät ihmiset kuitenkaan mitään koskaan saaneet aikaan.

Joko ihmisillä ei ollut *tarpeeksi oikeaa halua* korjata asioita, tai sitten he eivät *mukamas päässeet yhteisymmärrykseen*, tai sitten *ihmiset kompuroivat omassa neroudessaan*. *Jäi Lähi-itä pelastamatta, kun ei saatu kaikilta siihen suostumusta*. No, meni jo.

Ihmisillä oli tapana antaa asioiden vain seistä. *Kyl sit joskus syöpyi evoluutioon asti*.

Sanoista tekoihin on ihmiskunnan keksimä sanonta. Mikseivät ihmiset ruvenneet sanoista tekoihin? *Koska ihmiset olivat itsekkäitä*. *Ihan sama, ei se mun aikana kummiskaan ehtis muuttuu*. *Mitä välii?*

Ihmiset keksivät sellaisen nelikirjaimisen ongelman kuin *raha*. Onneksi sitä ei enää ole olemassa. *Raha* pilasi yleensä kaiken. Joko sitä oli liikaa tai sitten liian vähän. *Rahalla* oli tapana tehdä ihmiset itsekkäiksi. *Rahalla* sai kaikkea. Ihmiset halusivat *rahaa*.

Jos ihmisillä ei ollut *rahaa*, ihmiset *elivät velaksi*. *Velaksi eläminen* oli sitä, kun ihminen tahtoi tosi kovasti jotain - vaikka *tuuheimmat tekoriipset* tai *uudemman Audin kuin naapurilla*. Silloin ihmiset marssivat *pankkiin* ja pyysivät *rahaa lainaksi*. *Ihan vähän vain*. Ja saivat sitä. Ja saivat lisäksi kaikkea muuta turhaa, mihin he *rahansa* sitten ikinä keksivätkään vaihtaa.

Ihmiset harrastivat paljon tyytymättömyyttä ja sosiaalista mediaa. Ihmiset eivät eläneet hetkessä. Ihmiset olivat turhamaisia. Varsinkin *naiset*.

Reippaasti yli puolet maailman *naisista* pelkäsi joko *jäävänsä yksin ainiaaksi* tai ajatteli olevansa *epäkelpoja elämään*, eivätkä he siksi uskaltaneet olla sitä, mitä he todella olivat. *Emmä voi mennä minnekää meikkaamatta, ois sellai alaston pelle -fiilis muute.*

Ihmiset olivat aikaansaamattomia ja kärsimättömiä. Ilman heidän sisällään kiehuvaa laiskuutta ei *teknologia olisi kehittynyt eteenpäin*. Sillä nimellä he kutsuivat kaikkia niitä keksintöjä, joiden ansiosta he pystyivät hoitamaan tarpeen vaatiessa vaikka kaiken elämiseen tarvittavan liikkumatta *sängystä* kertaakaan päivän aikana.

Sänky oli ihmisten keksintö, jossa he *söivät, lukivat, katsoivat telkkaria, kuuntelivat musiikkia, seurasivat sosiaalista mediaa online*. Tarpeen vaatiessa vaikka kaikkea tätä samaan aikaan. *Sängyssä* ihmiset myös *nukkuivat*. Silloin harvoin, kun he kaiken

maailman *keskustelupalstoilta* ja *tv-sarjoilta* ehtivät. Ihmiset viettivät paljon aikaa *sängyssä*.

Sängyn lisäksi ihmiset loivat kasan kaikkea *elektroniikkaa*. *Elektroniikkaan* lukeutuivat esimerkiksi *puhelimet*. *Älypuhelimet*. Koska ihmiset olivat ainakin vuosituhannen kiinni *älypuhelimissa*, evoluutio kasvatti ihmisten käsiin peukalon paikalle *Nokian puhelimen*. Voitko kuvitella? Kuinka jäljessä evoluutio olikaan. *Ihmiset syntyivät NOKIAN puhelin kädessä! Vitsi miten noloo.*

Ihmiset ärsyntyivät helposti. Muun muassa maanantaiaamusta, vesisateesta, siitä, kun he pudottivat tavaraa lattialle ja joutuivat *kyykistymään* saadakseen nostettua tiputtamansa asian. Siitä, kun *bussi* tuli myöhässä, siitä, jos *Itäväylällä* oli *ruuhkaa*, siitä, jos *liikennevalot* vaihtui liian hitaasti vihreiksi - tai vielä pahempaa: *ne vaihtuivat punaisiksi* juuri sillä hetkellä, kun joku ihmisistä olisi tahtonut ylittää tien. *Tiedätkö sen tunteen, kun yrität päästä Puhoksen kohalta liikennevaloista yli ja sulla kestää yli kymmenen minuttia, että oot Prismalla? Vittu.*

Ihmisillä oli kaikki lähestulkoon aina huonosti. Varsinkin *teineillä*. *Teinit olivat hankalia*. *Teinit eivät totelleet*. *Teinit eivät saaneet mitään aikaan*. *Teinit oli avuttomia*. *Teinit vain seurusteli ja kuvasi itseään someen*.

Ihmisillä oli jotenkuten siedettävästi asiat vain, jos *heillä oli tarpeeksi ja kaikkea*.

Mitäköhän *muut eläimet* mahtoivat ajatella ihmisistä?

Ihmiset ovat välinpitämättömiä muuta luontoa kohtaan. *Ihmiset ovat välinpitämättömiä toisiaan kohtaan*. *Ihmiset ovat sokeita ongelmille ja varsinkin ratkaisuille*. *Ihmiset sotivat, ja heidän keskuudessaan terrorismi on globaali uhka*.

Ihmisillä hajoavat pakolaisvirrat käsiin, jotkut ihmisistä uhkaavat estää maahanpääsyn joltain tietyn ihmisryhmän edustajilta kokonaan miettimättä tämän tietyn ihmisryhmän edustajia yksilöinä. *Ihmiset lämmittävät ilmastoa*.

Nuorien ihmisten hyvinvointi ja työttömyys on aina ajankohtainen puheenaihe. *Ihmiset*

kokevat paineita ulkonäkönsä suhteen: Oonko kelvollinen elämään, jos en pista vaatekaappia sisältöineen uusiksi aina silloin, kun H&M:ään ilmestyy uusi mallisto, tai jos en meikkaa, jääköhän sit yksin?

Ihmiset täyttävät meikkimekat usein epäeettisesti toteutettujen eläinkokeiden tuotteilla, ja naiset, harvemmin miehet, käyttävät aikansa ja rahansa siihen, kuinka he eivät näytä itseltään - ja homma skulaa. Kai.

Ihmiset keskittyy jatkuvasti määrittämään toistensa sukupuolta, ihmiset eivät tunnu kohtaavan ihmisiä ihmisinä, vaan miehinä ja naisina. Jossain päin homoparit saavat rekisteröidä parisuhteensa, mutta ei mennä naimisiin. Homoparit eivät saa adoptoida lasta (ainakaan Suomessa ainakaan vielä). Mutta sen sijaan kuka tahansa heteropari saa tehdä lapsen mihin tahansa elämäntilanteeseen, ja he ovat oikeutettuja adoptioon. Toisin kuin nämä parit, joista molemmat ovat samaa sukupuolta. Niin, ja onhan yksi nainen ja yksi mies adoptioon oikeutettu.

Ihmiset käyttää lapsityövoimaa ja ihmiset orjuuttaa toisiaan. Toiset ihmiset kokee olevansa parempia kuin muut ja siksi oikeutettuja toisen ihmisoikeuksien loukkaamiseen. Isommat jyrää pienemmät. Mitä pienempi, sitä ahtaammalla on. Hyvä, ihmiset. Hienosti hoidatte homman.

Niin. Tuskin eläimet koskaan mitään hyvää ihmisistä ajatteli. Mutta ei se ihmisiä kiinnostanut. Mitä hemmetin väliä sillä on, mitä joku saakelin kusimurkku aattelee? Sitä paitsi ei se ees aattele mitää. Ei se muute kantas jotai keppii johonki vitun kekoo koko elämää ja liiskaantus lopult jonku kengänpohjaa ja kuolis. Vittu ku murkut on muute nolife.

Näin ajatellen ihmiset elivät aina. Ajatellen vain itseään, kunnioittamatta muuta luontoa ollenkaan. Sitä paitsi ei ihmiset oo mitää luontoo. Luontoo on kaikki nää vitun puut ja jyräjät, jotka paskoo kaikkialle ja syö kaarnaa. Ja sit jotku saatanan porot ja ja ja lahnat. Kaikki vitun eläimet ja nää. Ne on luontoo. That's it.

Ihmiset eli hyödyntäen ja tuhoten muuta luontoa vaikka kuinka pitkään, kunnioittamatta sitä ollenkaan. Ihmiset eivät koskaan kiittäneet luontoa siitä, että se teki heidän elämänsä maassa mahdolliseksi. Itse asiassa, laittoman monet jättivät kokonaan ajattelematta, että ilman sitä vitun luontoo, puit ja kaikkee muut turhaa, heidän elämänsä maassa olisi itse asiassa mahdotonta. Ihmiset ois nolife.

Ihmiset satuttivat eläimiä, kohtelivat niitä kaltoin. Jyräsivät niiden alta kaiken sen, mikä teki eläinten elämästä maassa mahdollista. Ihmiset orjuuttivat eläimiä. Ja toisiaan. Yli puolet maailman ihmisistä eli toisten ihmisten - ja eläinten - kurjuudella. Maailmassa vallitsi epätasa-arvo.

Maailma täyttyi pahalla. Hups.

Ihmiset sotivat keskenään ja olivat pahoja. Ihmiset löivät toisiaan, ihmiset söivät koko ajan enemmän ja enemmän eläimiä. Maailma saastui elinkelvottomaksi. Saasteita oli kaikkialla. Niitä oli ammuttu jopa avaruuteen. Ihmiset itkivät. Ihmiset pommittivat toisiaan, he tappoivat miehiä, he tappoivat naisia.

Maailma ei kestänyt enää ihmisten elämää: sotia ja saasteita. Se räjähti. Miljardeja ja taas miljardeja tonneja elektroniikkaa, vitun eläimiä, saastetta, pommeja, naisia, teinejä, sosiaalista mediaa, orjuutta, liikennevaloja, rahaa ja miehiä sinkoutui ihmisten ampuman jätteen sekaan avaruuteen. Kaikki tämä paloi poroksi, mitään ei enää ollut. Ei ees niit vitun nolife-kusimurkkui.

Ja niin ihmisen itsekkyyys ja välinpitämättömyys tappoi kaikki, saastutti miljoonittain maailmankaikkeutta.

Eikä kukaan heistä elänyt elämänsä onnellisena loppuun asti. *Spoiler.* Sen pituinen se.

Varsinaisia oman tulevaisuutensa sankareita nää ihmiset kyl oli. Eikö?

Yritys Hyvä 2017 - Tulevaisuuden sankaritarina. (Sarja 4, yksilötyö: Tulevaisuuden sankaritarinat.) Anna Kuronen. Herttoniemen yhteiskoulun lukio. 2500-4000 merkkiä sisältävä tekstiosuus, jossa kerron ajatuksia työni takana.

Mistä haluamme, että meidät muistetaan?

Puhtaalta pöydältä ei meidänkään sukupolvemme päässyt elämänsä tällä planeetalla aloittamaan, mutta on toki eri aloittaa pöydältä, johon on kaatunut lasi maitoa, kuin aloittaa pöydältä, joka on imenyt itseensä maitolasillisen lisäksi tuhansien ja taas tuhansien vuosien liat - liat, jotka miljoonienkin yritysten jälkeen ovat edelleen siinä, johon ne aikoinaan jätettiin.

Tämä planeetta on kuin pöytä. Sukupolvi toisensa jälkeen nauttii planeettamme - pöydän - antimista. Joku sukupolvi jättää pöydän samaan kuntoon kuin se oli silloin, kun itse siihen istui, toiset taas tuovat siihen jotain lisää. Ja jotkut jäävät pöydän kanssa pahasti pakkasen puolelle. Meidän sukupolvemme, ja sekä edellinen että kovaa vauhtia tulossa oleva, me kaikki yhdessä olemme jättämässä tämän pöydän mahdottoman huonoon kuntoon. Ollaan, juu, tuotu pöytään vaikka mitä lisää, mutta ollaan myös kovaa vauhtia tuhoamassa tulevilta sukupolvilta mahdollisuus istua tämän pöydän ääreen. Ja käyttämässä loppuun osa sen antimista

kokonaan. Ollaan luomassa sellaista noidankehää, jota ei välttämättä katkaise enää kukaan, koskaan.

Ei ole tarkoitus kuulostaa maailmanparantajalta, joka maalaa voimakasta sädekehää oman päänsä päälle. Olen ihan yhtä lailla syntinen tässä touhussa. Ja tiedän, ettei se riitä, että on jo monia, jotka oikeasti tekevät kaikkensa, jotta tämä planeetta olisi tässä elinkelpoisena edelleen tuhansienkin vuosien päästä. Tämän sotkun siivoamiseen tarvitaan ihan kaikkia, myös minua. Mutta myös kaikkia muita - niitä, jotka jo tekevät kaikkensa, mutta myös niitä, jotka ajattelevat *entä sitten, mitä väliä?* Heidätkin pitää saada tähän samaan veneeseen. Meidän täytyy yhdessä soutaa samaan suuntaan ja samaan tahtiin, muuten me pyörimme ympyrää loputtomiin, kunnes ei enää pyöritä, eikä pyöri kukaan muukaan.

Väritin tätä lähettämäni työtä voimakkailla väreillä, mutta aivan tarkoituksella. Halusin

herättää sillä itseni ja ehkä muutaman muunkin. Ehkä tämä menee kuuroille korville, tai ehkä sata ihmistä on minua ennen yrittänyt jo vaikuttaa kirjoittamalla ja puhumalla ja mitä lie. Mutta en minä silti voi heittää hanskoja tiskiini. Pakko ajatella muitakin kuin ihmisiä.

Saduillahan on tapana olla opettavaisia, siksi minä päätin kirjoittaa sadun, sanoa asiat sillä tavoin, että isommatkin lapset ymmärtävät. Ja lisäksi kirjoittaminen on minulle ominainen tyyli ilmaista itseäni, siksi valitsin kirjoittamisen työni taidemuodoksi.

Täällä on muutakin elämää kuin me. Eivät mitkään leppäkertut tätä planeettaa tuhoa, vaan me - ihmiset. Siihen meidän pitäisi joka

päivä kiinnittää huomiota, tehdä jokaisen kaikkensa, jotta tämä pallo pyörii vielä jatkossakin.

En ole kukkahattutäti enkä mikään enkeli, todellakaan, kaikkea muuta. Mutta on vain fakta, että tämä homma ei toimi näin. Hypätkää *messiin* tähän ajatusmaailmaan. Tämä on *ihan jees* eikä tapa ketään.